

"Maar Hij Zich omkerende zeide tot Petrus:
Ga weg achter Mij satanas, gij zijt Mij een
aanstoot".

Mattheüs 16:23 ged.

Alleen zijt Gij o Heer ten offerplaats gegaan,
U biedend aan de dood die Gij toch komt verslaan.
Wat zeggen wij daarop, ellendig als wij zijn?
Zijn wij de oorzaak niet van al Uw angst en pijn?

De nacht van tranen valt en maakt ons hart zo
bang,
valt met de avond in en duurt drie dagen lang,
totdat de Heer verrijst en 't droeve hart verblijdt,
wanneer de morgen komt met licht en vrolijkheid.

Hoe hebben de mensen in 't algemeen, en de
discipelen in het bijzonder zich de GEZALFDE
voorgesteld? Waar dachten ze aan als ze la-
zen en hoorden van de MESSIAS?

Rabbi Mozes Sofer zei: In iedere generatie
leeft een mens, die zo groot en waarachtig
is, dat Hij de Messias zou kunnen zijn.
Deze mens kent zijn eigen grootheid niet,
maar zou hij geroepen worden, dan zou hij de
geest van de Messias ontvangen en in staat
zijn waardige volgelingen te verkrijgen. Wan-
neer de generatie waarin hij leeft, onwaardig
is, sterft de man en een ander staat op, die
groot genoeg is om de Messias te zijn.....

Mozes Ben Maimon schreef: De Messias zal een
mens zijn van vlees en bloed, op natuurlijke
wijze geboren, afstammend van koning David.
Hij zal alle kennis van de Tora beheersen,
een groot geestelijk leider zijn die het Joodse

volk terugbrengt tot het leven volgens Tora en Traditie. Hij zal de tempel in Jeruzalem herbouwen en de ballingen uit de verstrooiing terugbrengen naar het land van Israël....

Jezus vroeg Zijn discipelen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Petrus antwoordde: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Bar-Jona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is...

Merkwaardig... van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesters, en schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derde dagen opgewekt worden...

Toen nam Petrus Jezus tot zich en begon Hem te bestraffen: Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden.

Maar Jezus Zich omkerende, zei tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot; want gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn...

Uit de voorgaande woorden merken we, dat het kennen en herkennen van de Middelaar berust op openbaring. Een openbaring die alleen in geloof kan worden ontvangen. Het is een openbaring door de Vader gegeven.. De Vader die in de hemelen is.

Wij kunnen de Zoon niet kennen, tenzij de Vader het ons openbaart. Dat kennen ligt niet in de mogelijkheid van mensen. Boze geesten herkennen Hem eerder dan mensen. Zij noemden Jezus: Zoon van de Allerhoogste God.. of, verzoekend: Indien Gij Gods Zoon zijt...

Mensen echter bevinden zich in de afgesloten ruimte van het vlees. Onze geestelijke dood

maakt ons het kennen van de dingen die van God zijn onmogelijk.

Daarom is Jezus zeer verblijd met de belijdenis van Petrus. Hij ziet en hoort in dat belijden het werk van de Vader. Dat werk van de Vader betekent steun en troost voor de Middelaar.

Op deze openbaring zal de Gemeente gebouwd worden en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. De waarheid van Christus als de Zoon van de levende God, botst tegen de voorstellingen van de menselijke geest. Onze verduisterde geest ziet wel mogelijkheden in de vergoddelijking van de mens. klemt zich vast aan het vlees, dat als God wil zijn. Maar om te aanvaarden dat God geopenbaard is in het vlees....Dat GOD het offer geeft, en niet wij...Dat de Verlosser komt, niet om aan onze verwachtingen te voldoen, maar om de wil van de Vader te doen! Dát ligt buiten ons bereik. Uit oude en nieuwe Messiasbewegingen wordt ons dat duidelijk. Jezus Messias wordt partijganger van menselijke denkbeelde en hartstochten.

Jezus spreekt van OVERLEVEREN, LIJDEN, Sterven..en ten derde dagen opgewekt worden. Petrus, de idioloog, gaat er direct tegenin. Als een instrument van satan, wijst hij GOD IN HET VLEES..het OFFER, af. Dezelfde satan die tot Jezus sprak: Indien Gij Gods Zoon zijt... spreekt nu door Petrus.

Petrus weet het. Petrus neemt Jezus terzijde. Petrus begint Jezus te bestraffen. Petrus wil niet ACHTER Jezus. Petrus bedenkt de dingen die van de mensen zijn. Petrus kan zichzelf niet verloochenen. Petrus wil zijn kruis niet op zich nemen. Petrus wil zijn leven niet verliezen. Petrus wil winnen. Hij kan niet verliezen om Jezus wil, om op de derde dag het leven te vinden.

Maar wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel? Jezus wijst de denkbeelden van Petrus en van ons radicaal af: Ga weg achter Mij satanas, gij zijt Mij een aanstoot!

Ach, hoe zwaar is het lijden van de Middelaar in deze verzoeking! Hoe staat Hij gans alleen in de woestijn, tussen de murmureerders en dwalenden van geest, groter is Zijn smart dan de smart van David, die bitter bedroefd was vanwege het verraad van Achitófel.

Ach, de metgezel, de door de Vader gekende Petrus, miskent het offer..het kruis..de Knecht.

Petrus meent dat hij Jezus over het "dode punt" moet helpen. Jezus lijkt nu wel een anti-Messias. Alles in Petrus verzet zich tegen het stervende tarwegraan, dat in de aarde valt. Dát is nu de weg van alle vlees. Steeds weer menen we Gode een dienst te kunnen bewijzen door het voor Hem..eigenlijk voor onszelf.. op te nemen.

Vandaag hangt de zaligheid voor de één af: Of we het opnemen voor Israëel. Voor de ander: Of we het opnemen voor de Palestijnen. De kranten staan er vol van. Eindelijk weer iets herkenbaars...

Vragen we ons wel eens af of we God..Israëel, Palestijnen, hier een dienst mee bewijzen? Petrus dacht Gods zaak te dienen, maar hij diende de satan! Op wie is onze hoop gevestigd? Op Israëel? Op de Palestijnen? Op een zelf uitgedachte Messias? Of op de Zoon van de levende God? Op Hem, die de doden levend roept? Hij, die de bergen vrede doet dragen! Hij, die de volken zal richten in rechtmatigheid! Hij, die onze dromen over vrede en heer-

schappij niet acht!

Hij is God! Hij zegt: Deze is Mijn geliefde Zoon!
In Hem heb Ik Mijn welbehagen. Die in Hem ge-
looft, komt niet in het gericht. Die niet ge-
looft, is alreeds veroordeeld.

Dat onze hoop moge zijn op de FORMEERDER Isra-
ëls. Hij doet wonderen. Hij alleen!

Geprezen zij de Middelaar Gods en der mensen!
Hij legde Zijn oor niet te luisteren naar de
stemmen uit het dodenrijk. Hij bleef bij de Va-
der: Gij wekt Mij het oor, elke morgen. Ik ben
niet wederspanning.

Zo is Hij ons geworden tot een Heiland! Hij
wijst ons terug. Hij herkent in ons spreken de
duivelse verzoeking! Bitter is Zijn lijden.
Vriend en metgezel zijn verre van Hem. Hij
vindt geen onderstand. Hij is Zijn broeders
vreemd.

Zij zeggen: Bist du Gottes Sohn, hilf dir sel-
ber (Passion).

Groot zijt Gij! Middelaar van God gegeven! God
was in U, de wereld met Zichzelf verzoenende.
Groot is Uw gehoorzaamheid aan de wil van de
Vader.

Gans Rahab is door U verbrijzeld,
gans verslagen,
Uw vijand is verstrooid,
Uw arm heeft roem gedragen.

Gij zult op jonge leeuwen treen,
Op giftig' adders stappen,
En door gevaar en vrees bestreen,
Den leeuw en draak vertrappen.

Groot is Uw overwinning op de raadslagen van
het vlees. Uw volk lag verloren in raadslagen,
maar Gij hebt getriomfeerd!

Gij hebt ons teruggewezen en afgewezen..maar,

Gij hebt ons niet ter helle verwezen. Gij hebt ons satanas genoemd, en toch voor ons gebeden. Zo is Uw, en daarom ook ons geloof niet opgehouden. Gij hebt van ons te lijden gehad, en toch wilde Ge voor ons lijden.

Heere, door goedheid aangedreven,
Wil toch onze schuld vergeven.

Vergeef ons ons vergripen aan Uw Goddelijke arbeid.

Vergeef onze schuld..dat wij U wilden hinderen en verhinderen in Uw weg naar het kruis.

Maak ons tevreden met Uw ontmanteling, die toch onze ontmanteling is. Vlees en bloed beerven Uw koninkrijk niet. Voor wijzen en verstandigen is Uw weg verborgen. Maak ons kinderen door Uw openbaring. Laat ons schreien vanwege onze dwaasheid, en verootmoedig ons door Uw mateloze goedheid.

Leer ons dit kruis op ons te nemen en U te volgen.

Het kruis..O, Heere, leer ons leven, door de dood heen.

Leer ons Uw Goddelijk recht, en laat ons niet wegdolen in de woestijn van het bedenken des vleses. Zulk een bedenken is immers vijandschap tegen U!

Laat ons ook vrolijk zijn, naar Uw belofte: Gij hebt dit volk vermenigvuldigd. Gij hebt de blijdschap groot gemaakt!

Geef ons een goede tijd in deze lijdenstijd. Verlicht ons verstand, dat duister is. Laat ons stamelen: Zulk een is mijn Liefste. Zulkeen is mijn Vriend! Uw Naam is een uitgestorte olie.

Wil Uw Heilige Geest Christusverheerlijkend onder ons en in ons doen wonen.

Geliefde lezer..medebroeder en medezuster.. gewillige en onwillige dienaren van het Evangelie: De Heere zegene u uit Sion. Het kan

een zeer goede vrijdag worden, want de Heere
is waarlijk opgestaan.

Hij is gezeten aan de rechterhand der majes-
teit Gods, in de hoogste hemelen, vanwaar Hij
komen zal..

D.C.O.

*

*